

Două lacrimi îndurerate și răspunsul Maicii Domnului

Lecția de retorică și catehetică se apropia de sfârșit. Întrebările studenților din primul an al Facultății de Teologie „Sfântul Athanasie Athonitul” din cadrul Universității Ortodoxe din Congo începură să se facă auzite:

– Cum trebuie să ne apropiem de oameni?
– Cum îl putem ajuta pe preotul din parohia noastră?

– Preotul nostru slujește într-o eparhie mare și are în grijă multe sate, multe biserici; unele dintre ele sunt din piatră, iar altele din chirpici?

– Noi nu avem preot. Avem însă o biserică frumoasă, și cineva care ne catehizează. Ne strângem acolo și cântăm. Câteodată vine și un preot; e posibil să ajungă și acum de Sfintele Paști.

– Cu toții vorbeau despre greutățile pe care le întâmpinau în orașele și satele lor.

Discuția se întetise, însă Haralambie din Bandundu era trist și îngândurat privind-i pe colegii săi.

La un moment dat, el nu putu să-și mai țină în frâu supărarea: două lacrimi apărură pe chipul său, mâhnirea din suflet ieșind la iveală.

– Noi nu avem biserică nici în orașul nostru, nici în apropierea lui.

Lacrimile începură să-i cadă pe bancă. Pentru câteva clipe se așternu tăcerea. Pentru a ieși din impas, am încercat să curm acea tăcere în care căzuserăm cu toții:

– Să vedem ce putem să facem, Haralambie, să vii după oră în biroul meu.

Nu am apucat să termin, și telefonul începu să sune. Mi-am dat seama că apelul era de departe.

„Poate o fi ceva urgent”, mi-am spus eu. Mi-am cerut iertare de la studenți și am răspuns:

– *Bonjour... Comment ça va?*

– Cine, cine? Atunci mi-am dat seama că la telefon era vocea cunoscută a unui frate de la biroul Frăției Misionare pentru Exterior din Tesalonic.

– Preasfințite, Maica Domnului vă trimite în dar o biserică ce va fi afierosită Bunei

Mănăstirea Prousou, foto

Vestiri. Imediat trebuie să vă apucați de lucru. Mă pierdusem cu totul. Mă uitam când la Haralambie, când la telefonul din mâna mea. Mă încurcam în cuvinte:

– Voi vedea, am răspuns. Acum sunt în clasă, chiar despre așa ceva vorbeam cu studenții.

Maica Domnului răspunsese lacrimilor lui Haralambie!

Imediat l-am căutat pe responsabilul cu misiunea din regiunea Bandundu, domnul Theodor Fumuaza, decanul Facultății de Pedagogie din Kinshasa și prorector al universității noastre ortodoxe, originar de acolo de unde se trage și Haralambie.

– Theodore, Preasfânta noastră îți trimite o biserică închinată Bunei Vestiri, aveți teren?

– Da, două hectare, suficient pentru o biserică. Avem și trei studenți la facultatea noastră de teologie, pregătiți pentru a începe această lucrare.

– Atunci ne apucăm de treabă! Maica Domnului a deschis un nou centru misionar în Bandundu, Congo! Preasfânta a văzut mâhnirea lui Haralambie și a răspuns de îndată lacrimilor lui.

Traducere: Triadikon
(www. Orthodoxoi Orizontes)